

VALUES EDUCATION

“Riešenie sporov: doma”

Ref. 20830

RIEŠENIE SPOROV: DOMA

Ref. 20830

OBSAH

- **30 KARTIČIEK** (ilustrácie) v rozmeroch 13,5 x 16,5 cm, na ktorých sa rozvíja 7 príbehov + 2 kartičky s otáznikmi. (4 obrázkové kartičky na každý príbeh, pričom 2 posledné z nich sú vždy obojstranné).
- **1 ONLINE AUDIO MP3** s nahrávkami **7 jednoduchých príbehov s 2 možnými koncami (celkove 14 príbehov)**. K AUDIO MP3 sú priložené texty príbehov a čiernobiele ilustrácie na vymaľovanie.
- **Návod** na používanie AUDIO MP3.
- **5 podstavcov**.

SPÔSOB HRANIA A POKYNY NA POUŽÍVANIE

Obsahuje **7 jednoduchých príbehov**, v ktorých sú uvedené **dva spôsoby vyriešenia rôznych sporných situácií** a poukazuje sa na dôsledky prijatia správneho alebo nesprávneho rozhodnutia. Dej každého príbehu sa rozvíja na 4 kartičkách, z ktorých 2 kartičky sú obojstranné a navrhujú riešenie s dvoma možnými koncami.

- 1. Oboznámenie sa s didaktickým materiálom:** Vychovávateľovi sa odporúča prečítať si a vypočuť príbehy, oboznámiť sa s ilustráciami pred tým, než začne pracovať s deťmi.
- 2. Zostavenie kartičiek** podľa farby rámčeka.
- 3. Výber jedného z príbehov (danej stopy) na AUDIO MP3** a vyhľadanie kartičiek s rámčekom v príslušnej farbe (podľa pokynov priloženého návodu na používanie AUDIO MP3).
- 4. Vypočutie si príbehu a usporiadanie kartičiek podľa poradia.** Treba venovať pozornosť skutočnosti, že posledné 2 kartičky poskytujú dve možnosti riešenia.
- 5. Skontrolovanie, či je poradie správne** podľa očíslovania, a či u posledných 2 kartičiek bola zvolená **správna možnosť**, zodpovedajúca príbehu (stope), podľa priloženého návodu na používanie AUDIO MP3.

Pri práci so skupinou detí sa odporúča prichytiť kartičky na priložené drevené podstavce tak, aby všetky deti dobre videli obrázky.

ODPORÚČANÝ VEK

Od 3 rokov.

PSYCHOLOGICKO-PEDAGOGICKÉ CIELE

- Uvedomenie si, že prijaté rozhodnutia majú svoje dôsledky (dobré či zlé), a preto nesieme za naše rozhodnutia zodpovednosť.
- Rozvíjanie schopnosti počúvania.
- Osvojovanie si časových pojmov (predtým, neskôr, potom...).
- Rozvíjanie časového sledu pri správnom usporiadaní scén.
- Motivácia a obohacovanie jazyka: povzbudzuje dieťa hovoriť a umožňuje mu začať používať skladbu jazyka.
- Obohacovanie základnej slovnej zásoby.
- Ľahšie osvojovanie si cudzích jazykov.

ROZVÍJANIE AKTIVÍT

- **Pripevnite** na drevené podstavce kartičky príbehu v správnom poradí, pričom posledné 2 z nich budú so symbolom „nespokojný“. Tieto 2 posledné obrázky zakryte „kartičkami s otáznikmi“. Pozorne si **vypočujte** príbeh a **opýtajte sa** detí: „*Čo sa rozhodol urobiť alebo povedať predstaviteľ príbehu?*“. Potom zdvihnite kartičku s otáznikom na tretej kartičke a opýtajte sa detí: „*Čo si myslíte, že sa stane dôsledkom toho, čo teraz uvidíte?*“ a nadvihnete pritom kartičku s otáznikom na štvrtom obrázku. Potom obráťte posledné dve obrázkové kartičky a prvú z nich prikryte „kartičkou s otáznikom“, pričom deti budú vidieť štvrtú kartu v poradí. Opýtajte sa ich: „*Čo si myslíte, že sa musí stať, aby príbeh skončil týmto spôsobom?*“ Nakoniec si vypočujte príbeh, ktorému zodpovedá symbol „spokojný“ a zdvihnite z tretieho obrázku „kartičku s otáznikom“.
- Obrázky príbehu sú rozložené na stole a potom, keď už dieťa pozná príbeh, ich musí usporiadať bez počúvania príbehu.
- Obrázky príbehu sú usporiadané v správnom poradí na stole a dieťa musí vyrozprávať a zdôvodniť, čo sa udialo v príbehu.

1. Dávid a domáce úlohy

Tak ako každé odpoľudnie, aj dnes, oznamoval školský zvonček, že sa vyučovanie skončilo. Dávid a jeho spolužiaci vyšli z triedy veľmi spokojní po dlhom dni, počas ktorého sa toho zase veľa naučili.

Pri školskej bráne netrpezlivo čakalo na deti veľa otcov, matiek, starých rodičov, ušov a ďalších príbuzných. Dávid sa potešil, keď zbadal svojich rodičov. Po ceste domov im chcel toho toľko porozprávať, že ani nevedel, odkiaľ ma začať.

Keď prišli domov, Dávid počkal v obývačke, kým mu rodičia pripravlia olovrant. Zjedol veľmi dobrý obložený chlebiček a vypil pohár mlieka. Ako mu len chutilo! Pri olovrante mu mama pripomenula, že keď doje, musí si urobiť domáce úlohy. Dávid prehltol posledný kúsok a povedal: „Urobím to!”

☹ Ale potom si pomyslel, že nemá veľa úloh, a tak si ich nechá na neskoršie. Zapol si televízor a začal sa pozerať na veľmi zábavný diel kresleného filmu. Keď seriál skončil, začínala sa súťaž s otázkami. Bol to program, ktorý sledovali mnohí jeho kamaráti a vždy cez prestávku na dvore sa o ňom rozprávali. Keďže ho ešte nikdy nevidel, sedel ďalej pri televízore. A tak to išlo ďalej, program za programom. Dávid preležal celé odpoľudnie na pohovke. Na druhý deň v škole bol Dávid veľmi nervózny, pretože nemal urobené domáce úlohy a vedel, že ich učiteľ bude kontrolovať. Učiteľ išiel od lavice k lavici a pýtal sa na zadané práce. Už bol veľmi blízko pri Dávidovi a on stále nevedel, ako sa má ospravedlniť. Nezostalo mu nič iné, ako sa priznať, že si úlohy neurobil. Učiteľ sa nahneval a pripomenul mu, že dobrý žiak nepríde do školy bez úloh. Dávid zosmutnel a hanbil sa za to, že lepšie nevyužil včerajšie odpoľudnie.

☺ Toto odpoľudnie mal napísať sloh o svojej najobľúbenejšej rozprávke a vyrátať niekoľko trochu zložitejších matematických príkladov. Dávid hodnú chvíľku sedel pri stole a pracoval na úlohách. Jeho rodičia sa občas chodili na neho pozrieť, aby mu pomohli pri riešení príkladov. Keď Dávid konečne skončil, mohol sa ešte pred večerným kúpeľom chvíľu pozerať na televíziu.

Na druhý deň učiteľ pozorne kontroloval Dávidove domáce úlohy a s uspokojením zistil, že ich mal všetky hotové a takmer bezchyby. Učiteľ neváhal a pochválil ho za dobre vykonanú prácu. Dokonca dodal, že je veľmi zodpovedným a pracovitým žiakom. Dávid sa trochu zahanbil za takú pochvalu pred všetkými spolužiakmi, ale na druhej strane sa cítil veľmi pyšný a bol rád, že mu učiteľ dal dobrú známku za jeho prácu.

2. Pozor na sladkosti!

Ako dobrá vôňa prichádza z kuchyne! Sestry Laura a Natália prestreli stôl a netrpezlivo pri ňom čakajú, kým ich rodičia pripravia večeru. Keď bolo všetko hotové, celá rodina si na večeri pochutnala, aj keď Natálii sa najmenej zo všetkých pozdávalo, že jej dali na tanier toľko zeleniny. Trvalo jej to dlhšie ako ostatným, kým ju zjedla. Počas večere obe dievčatá rozprávali rodičom, ako sa dobre zabavili na oslave narodenín svojej kamarátky. Okrem toho každej z nich dala kamarátka vrecúško so sladkosťami. Konečne Natália dojedla a všetci spoločne odpratali zo stola taniere, poháre a príbory.

Obe dievčatá odišli do svojej izby, obliekli si pyžamo a chystali sa ísť spať. Ešte si pripravili plecniaky na druhý deň do školy. Zrazu počuli, ako ich otec volá z jedálne: -Dievčatá! Nezabudli ste si umyť zuby?

☹ Laura a Natália napriek tomu, že počuli svojho otca, rozhodli sa vytiahnuť si sáčok so sladkosťami, ktoré im dala kamarátka na oslave narodenín. Otvorili školský plecniak a vybrali z neho vrecúško s chutnými cukríkmi. Obe sestry sa dohodli, že sa o ne podelia a jeden za druhým ich všetky zjedli. O chvíľu, prejedené z toľkých sladkostí, si ľahli spať a zabudli si vyčistiť zuby.

Ubehlo niekoľko dní. Laura a Natália išli s otcom na kontrolu k zubnému lekárovi. Obe sestry mali diery v zuboch a trochu ich pobolievali. Dokonca už pár nocí dobre nespali. Zubný lekár im poradil, aby si častejšie čistili zuby a najmä, aby sa neprejedali sladkosťami. Obe si z toho vzali ponaučenie a sľúbili, že budú viac dbať o svoju zubnú hygienu. Za odmenu pre ich správny postoj, ich zubný lekár obdaril zubnými kefkami.

☺ „Veru sme zabudli!“ pomysleli si Laura a Natália. Obe sestry vedeli, aké je dôležité čistiť si zuby trikrát denne, aby sa zabránilo tvorbe kazov.

Laura mala veľkú červenú kefku. Natália, ktorá bola menšia, mala o niečo menšiu zelenú kefku. Na každú kefku si vytlačili trochu zubnej pasty a čistili si zuby zhora nadol, ako im to vysvetlil zubný lekár. O minútu neskôr už mali obe sestry zuby vyčistené a žiarivé, so sviežim pocitom v ústach. Teraz už mohli ísť do postele a pokojne spať! Laura a Natália pobožkali rodičov na dobrú noc a rýchlo si ľahli do postele. Obe boli veľmi unavené a celú noc sladko spali. Laure sa snívalo, že bola v cirkuse a veľmi sa zabávala počas vystúpení šašov. Natálii sa zase snívalo, že bola v zoológickej záhrade a kŕmila tam šimpanzov.

3. Pod'me obedovať!

Stalo sa to dopoludnia v jeden sviatočný deň, keď priatelia Marek a Silvia skladali u nej v obývačke veľikánske puzzle. K dokončeniu im už chýbalo vložiť len niekoľko kúskov. Zrazu Markovi v bruchu zaškválo: „Krrrrr!”

Silvia sa rozosmiala a povedala: -Mám dojem, že chceš povedať, že máš hlad.

-Veru! -odpovedal Marek- už asi nadišiel čas obeda.

Marek ani nestihol dokončiť vetu, keď sa z kuchyne ozval hlas Silviinho otca:

-Deti, pomôžte mi prestrieť stôl. Jedlo je už hotové.

Marek a Silvia rýchlo odložili puzzle a išli po všetko potrebné na prestretie stola. Silviin otec im pomohol. Dal na stôl veľký krčah čerstvej vody. O chvíľu si už všetci traja sadli k stolu, aby sa naobedovali. Najskôr jedli veľmi chutnú polievku, hoci Markovi sa zdala trochu horúca. Potom zjedli mäso a vysmážené zemiaky, čo bolo najobľúbenejšie jedlo oboch detí.

☹ Po zjedení ovocia Silviin otec povedal deťom, aby poodnášali všetko zo stola, a že on medzitým uprace kuchyňu. Ešte k tomu dodal, že ak to urobia rýchlo, zostane im čas na to, aby sa zahrli v parku. Deťom sa to zdal byť dobrý nápad, ale namiesto toho, aby poodnášali všetko zo stola, začali do seba hádzať kúsky chleba, ktoré zostali na obruse. Kým sa takto pri stole naťahovali, špinavé taniere, poháre a príbory zostali na stole a nikto ich neodniesol do kuchyne.

Keď Silviin otec vyšiel z kuchyne, zistil, že deti mu nepomohli s odpratáním riadu zo stola. Musel to urobiť všetko sám. Medzitým deti, ktoré už nebavilo hádzať do seba kúsky chleba, ani sa viac medzi sebou naťahovať, netrpezlivo a aj trochu zahanbene čakali, kým Silviin otec pôjde s nimi von do parku, aby sa tam zahrli. Hanbili sa, že ho neposlúchli. Keď bol Silviin otec konečne so všetkým hotový, bolo už neskoro a nemohli sa ísť hrať. Vtedy deti oľutovali, že nepomohli pri odpratání riadu zo stola.

☺ Keď nakoniec zjedli ovocie, bolo treba odpratať zo stola. Deti poodnášali do kuchyne taniere, príbory a poháre. Potom pomohli pri umývaní riadu. O chvíľku bolo všetko upratané, ako keby tam ani nikto nebol obedoval. Silviin otec bol veľmi spokojný, lebo mu veľmi pomohli.

Keďže sa dobre správali, rozhodol sa, že ich odmení prechádzkou do parku. Marek a Silvia poskakovali od radosti, lebo veľmi radi chodili do parku. Deti strávili veľmi príjemné popoludnie na hojdačkách. V parku sa zahrli spolu s ostatnými kamarátmi. Po toľkom hraní boli Marek a Silvia veľmi unavení a rodičia im dali na olovrant šálku teplého kakaa na obnovenie síl.

4. Učíme sa hrať

Fero a Martin sa vrátili zo školy po náročnom dni, v ktorom sa venovali čítaniu, počtom a slohu. Pri olovrante porozprávali rodičom, aký bol ich deň v škole. Dnes sa tešili viac ako inokedy na návrat domov, lebo ich ujo Alfréd sa mal vrátiť z cesty a vždy mal pre nich nejaký darček. V ten deň im doniesol fantastický elektrický vláčik a oni sa chceli s ním hneď hrať. Ale ešte predtým si museli Fero a Martin urobiť domáce úlohy. Taká otrava! Aj keď dnes si museli po pravde priznať, že na zajtra nemajú veľa úloh. A tak bežali do svojej izby, aby ich čím skôr urobili. Konečne boli všetky úlohy hotové! Nadišla očakávaná chvíľka! Už sa mohli hrať s novým elektrickým vláčikom! Obaja chlapci sa s nadšením pustili do montovania koľajníc. Ale zrazu nastal malý problém, mali len jeden vlak a každý z nich ho chcel spustiť. Ako to vyriešiť?

☹ I Martin i Fero sa chceli hrať s vlakom prví. Martin povedal, že on bude prvý, lebo je starší. Fero si zas myslel, že jeho brat zneužíva to, že je starší a považoval to za nespravodlivé. A tak vzal vlak, schoval ho do náručia a nechcel ho pustiť. Martin sa na neho vrhol a obaja bratia sa do seba poriadne pustili. Keď rodičia počuli krik detí, pribehli do izby. To, čo tam uvideli, ich veľmi nepotešilo: Martin chcel vytrhnúť silou mocou mladšiemu bratovi vlak z rúk a Fero sa rozzúrene bránil.

Matka musela zvýšiť hlas a prikázala im, aby jej dali vlak. Rodičia sa rozhodli, že ho uložia hore do skrine, až kým sa nenaučia hrať spolu a deliť sa o veci, ako dobrí bratia. Obaja zosmutneli, pretože sa už s vlakom nemohli hrať ... A pre takú hlúposť! Poučili sa, že je lepšie hrať sa spolu s hračkami namiesto toho, aby sa o ne bili.

☺ Martin navrhol bratovi, aby sa hral s vlakom najprv jeden z nich a potom o chvíľu ho vystriedal druhý. Podľa Fera to bol výborný nápad. Vyžrebovali si, kto začne prvý. Martin mal šťastie a hral sa s vlakom prvý. Spustil ho a vlak jazdil rýchlo po koľajniciach. Bol to vlak, ktorý mal aj skutočné svetlá a Martin sa s novou hračkou naozaj dobre zahral. Medzitým Fero čakal, kým príde na neho rad a hral sa so stavebnicou. Hoci kútikom oka pokukával na fantastický vláčik, na jednej strane s nadšením a na druhej netrzeplivo. Konečne prišiel rad i na neho a mohol sa s vlakom pohrať.

Ubehla hodina a obaja bratia sa rovnako dlho hrali s vlakom. Martinov nápad bol dobrý a spolu výborne strávili toto odpoľudnie.

5. Treba si zapnúť bezpečnostný pás!

V jedno sobotňajšie ráno sa Danko zobudil s úžasným prekvapením. Jeho mama mala výborný nápad! Dopoludnia pôjdeme na kúpalisko! Danko bol nápadom nadšený a tak si po raňajkách pripravil všetko potrebné na to, aby strávil krásny deň pri bazéne: plavky, uterák, okuliare do vody, nafukovačku, loptu... Kol'ko vecí!

Danko sa pozrel von oknom, aby sa uistil, že je pekný slnečný deň, a že mu nič nepokazí toto dopoludnie. Našťastie nebo bolo modré a nebolo ani stopy po mráčikoch. Nadišla chvíľa sadnúť si do auta. Mama naložila do kufra všetko, čo Danko pripravil na kúpanie. Spýtala sa ho, či naozaj je treba brať toľko krámov, pretože kufor auta bol na prasknutie a len, len, že sa dal zavrieť. Medzitým Danko nedočkavo čakal v aute. Keď už boli pripravení k odchodu, matka mu pripomenula, aby si zapol bezpečnostný pás.

☹ Danko, ktorý sa díval von oknom, ako veвериčka lezie po strome, nevenoval pozornosť jej slovám a zabudol si zapnúť bezpečnostný pás. Auto sa konečne pohlo a vyrazilo na kúpalisko. Počas cesty zrazu jeden pes nečakane prebehol cez ulicu a Dankova matka musela prudko zabrzdíť, aby ho nezrazila. Keďže Danko nemal zapnutý bezpečnostný pás, poriadne si udrel hlavu o operadlo predného sedadla. Jój, ako to bolí!

Namiesto toho, aby šli na kúpalisko, museli ísť do najbližšej nemocnice. Danko mal nepeknú ranu na čele a lekár mu ju musel opatrne ošetriť. Teraz bol Danko doma s obviazanou hlavou a musel pokojne ležať namiesto toho, aby sa na kúpalisku čľapkal vo vode.

Už nikdy viac si nezabudne zapnúť bezpečnostný pás.

☺ Danko poslúchol a zapol si bezpečnostný pás. Auto sa pohlo. Cestou na kúpalisko im jeden pes nečakane prebehol cez cestu. Dankova matka musela prudko zabrzdíť, aby ho nezrazila. Poriadne sa vyľakali! Matka sa opýtala Danka, či je v poriadku. Našťastie mal zapnutý bezpečnostný pás! Aj pes sa poriadne vyľakal, ale podarilo sa mu zdravému a celému prejsť na druhú stranu cesty.

O pár minút Danko a jeho matka dorazili na kúpalisko. Obliekli si plavky a šli sa kúpať. Danko prežil zábavné dopoludnie pri ponáraní, plávaní a hraní sa so všetkými vecami, ktoré priviezli so sebou. Zabavil sa tak dobre, že prakticky zabudol na to, čo sa im po ceste stalo a ako veľmi sa zľakli.

6. Všetkého moc škodí

Dnešný deň bol pre Nóriku jedinečným dňom celého roku. Mala narodeniny! Jej kamarátky a kamaráti pre ňu pripravili u nej doma veľkú oslavu. Všetci prišli včas a priniesli darčeky pre oslávenkyňu. Nórika bola veľmi spokojná. Nerobila nič iné, len rozbaľovala darčeky a baliaci papier hádzala od radosti do vzduchu:

-Veľmi pekne ďakujem! Veľmi pekne ďakujem! –stále opakovala Nórika.

Nadišla najdôležitejšia chvíľa oslavy: Nórika mala sfúknuť desať sviečok na torte k narodeninám. Nezabudni si pritom niečo priat', aby sa ti nestalo ako vlni, keď si na to zabudla!

Všetci sedeli okolo stola. V tej chvíli vošla jej stará mama, ktorá celé dopoludnie pripravovala tortu. Bola to veľikánska čokoládová torta s mandľami. Keď Nórika zbadala tortu, od úžasu zabudla zavrieť ústa. Nikdy v živote nevidela takú nádhernú tortu! Nórika silne zafúkala a zhasla všetkých desať sviečok naraz. Tento raz nezabudla na svoje pranie. Ale nemôžeme vám ho prezradiť, pretože to je tajomstvo a keby sa vyradilo, nikdy by sa nesplnilo.

☹ Nórika mala takú chuť na tortu, že keď ju krájala, pre seba odkrojila väčší kúsok ako pre ostatných. Taký veľký, že sa jej skoro nezmestil na tanier. Stará mama ju upozornila, že taký veľký kus torty by jej mohol uškodiť, ale Nórika odpovedala, že má veľký hlad. Keď Nórika tortu ochutnala, pomyslela si, že nič lepšie nikdy nejedla a skoro naraz zjedla celý veľikánsky kus torty. Tanier sa po nej ligotal, akoby bol vylizaný.

Po sýtom olovrante sa Nórika a jej hostia začali hrať. Ale Nórika sa necítila dobre. V bruchu ju veľmi pichalo a jediné na čo mala chuť, bolo ľahnúť si na pohovku. Teda oslava narodenín neskončila tak, ako všetci očakávali. Nórike bolo veľmi zle a zvyšok popoludnia nestrávila s kamarátmi a kamarátkami, pretože odišli skôr, než pôvodne predpokladali. Nóriku predtým ani nenapadlo, že by jej taká dobrá torta mohla tak veľmi uškodiť.

☺ Nórika si pomyslela, že všetci jej kamaráti a kamarátky si budú chcieť rovnako ako ona, pochutnať na lahodnej torte. Stačilo sa len pozrieť na ich prekvapené tváre. A tak sa rozhodla, že rozdelí tortu na rovnako veľké porcie pre všetkých svojich hostí, aby si všetci na nej dobre pochutnali.

„Mňam, mňam! Aká je dobrá!“ chválili ju všetci hostia. Nórikina stará mama bola veľmi spokojná, keď videla aký úspech zožala torta. Po vynikajúcom pohostení sa Nórika a jej kamaráti a kamarátky zvyšok odpoľudnia hrali a zabávali. Bola to nezabudnuteľná oslava narodenín. Všetko bolo dokonalé a najmä torta!

7. Nevhodné prechladnutie

Jedného studeného nedeľného rána, skôr ako obvykle, sa v Máriinej izbe silne rozzvonil budík. Nebola to hocijaká nedeľa. V tú nedeľu sa hralo finále detského tenisového turnaja. Máriin bratranec bol jedným z finalistov a celá rodina sa chystala ísť na zápas, že ho bude s nadšením povzbudzovať. Mária preto rýchlo vyskočila z postele a zasmerovala do kúpeľne, aby sa pripravila.

Ale jej brat ju predbehol, kúpeľňa už bola obsadená. Mária musela hodnú chvíľu počkať. Medzitým, aby využila čas, si pripravila oblečenie, ktoré si chcela obliecť v ten deň. Keď konečne jej pomalý brat vyšiel z kúpeľne, Mária tam rýchlo vošla, aby sa osprchovala. Upravila sa ako najrýchlejšie vedela a začala sa obliekať. Keď sa obliekala, jej matka vošla do kúpeľne a pripomenula jej, aby si dobre vysušila vlasy.

-Ale mama, keby som si ich sušila fénom, došli by sme neskoro! –odpovedala jej Mária.

-Neboj sa, dcérka, máme ešte čas - odpovedala jej mama.

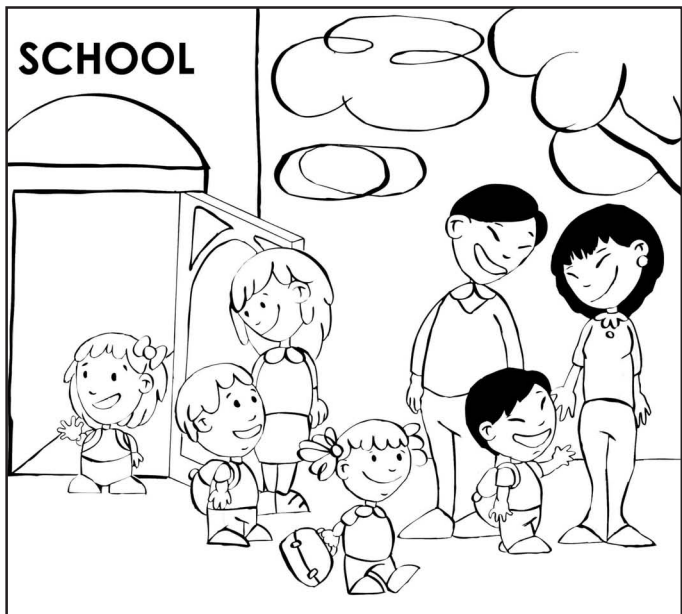
☹ Mária matku neposlúchla, lebo si myslela, že vlasy sa jej usušia po ceste. Vlhké vlasy si len zviazala do chvosta.

Po ceste do tenisového klubu Mária zistila, že má mokré tričko, lebo z vlasov jej ešte kvapkala voda. Pocítila chlad a začala kýchať. Hapčí!

Matka sa na ňu pozrela s takým výrazom, aký máva vždy, keď jej chce povedať „Ja som ti povedala nemohli hrať“. Keď dorazili do klubu, Mária sa triasla od zimy a zle sa cítila. Nakoniec ju otec musel odviezť domov, aby si vysušila vlasy a prezliekla sa, prv než jej prechladnutie bude vážnejšie. Mária tým, že neposlúchla a bola nerozumná, prišla o tenisový zápas svojho bratranca. Musela sa uspokojiť s tým, čo jej o zápase porozprával brat. Zatiaľ, čo si Mária teplomerom merala teplotu, jej brat s nadšením napodobňoval bratranca a jeho údery raketou. Živo sestre popisoval zábavný a vzrušujúci tenisový zápas.

☺ Mária dala na matkine slová a dôkladne si vysušila svoje dlhé vlasy a pritom sa tešila na zápas. O niekoľko minút bola učesaná a o chvíľu neskôr sa naraňajkovala a bola už pripravená na odchod.

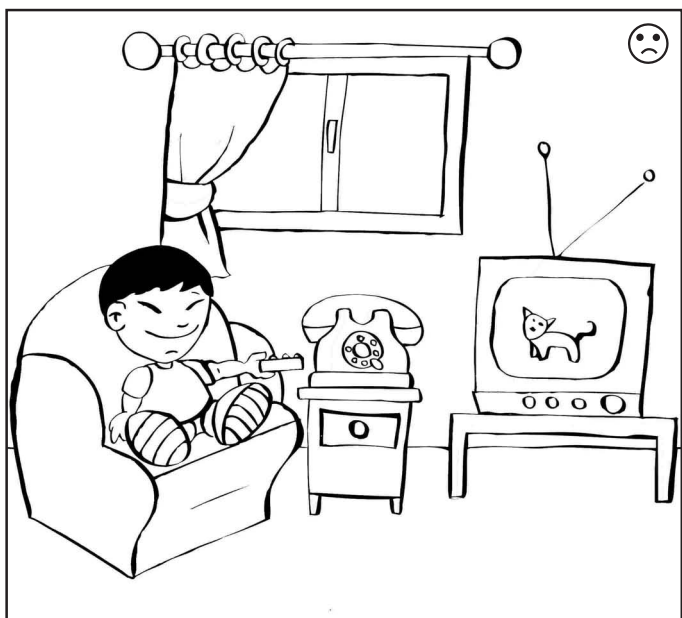
Konečne došli do klubu, kde sa hral finálový zápas. Mária po celý čas tleskala a povzbudzovala svojho bratranca. Tlieskala toľko, že ju až pálili dlane. Jej bratranec hral vynikajúco a podarilo sa mu skončiť na druhom mieste. Mária skákala od radosti a bežala bratrancovi zagratulovať k tomu, že sa dostal do finále. Bratranec mal na krku krásnu medailu. Bola to skvelá nedeľa!

1

2

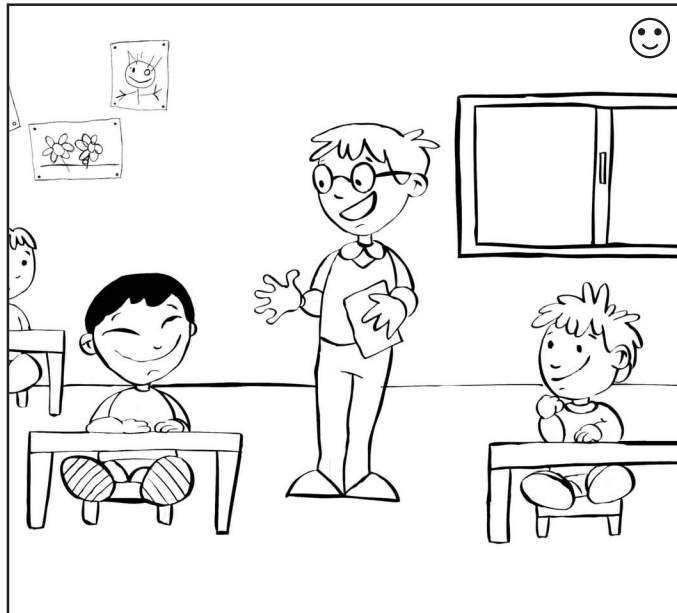
3 ☹️

4 ☹️

3 😊

4 😊

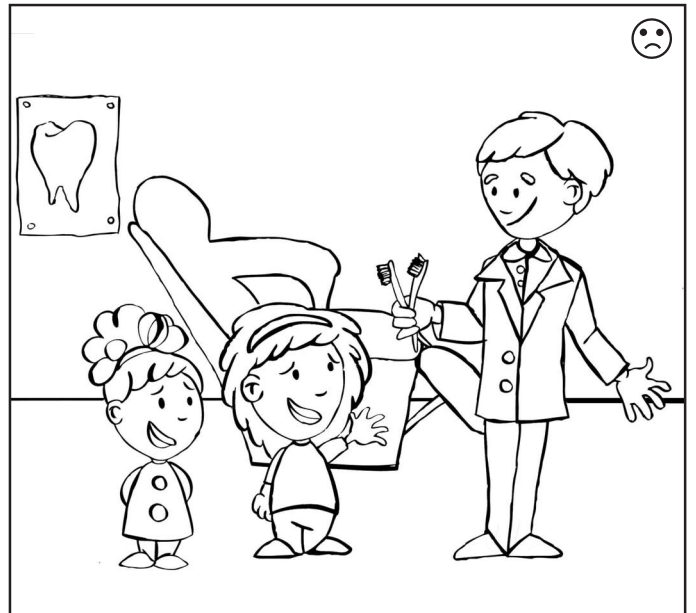
1

2

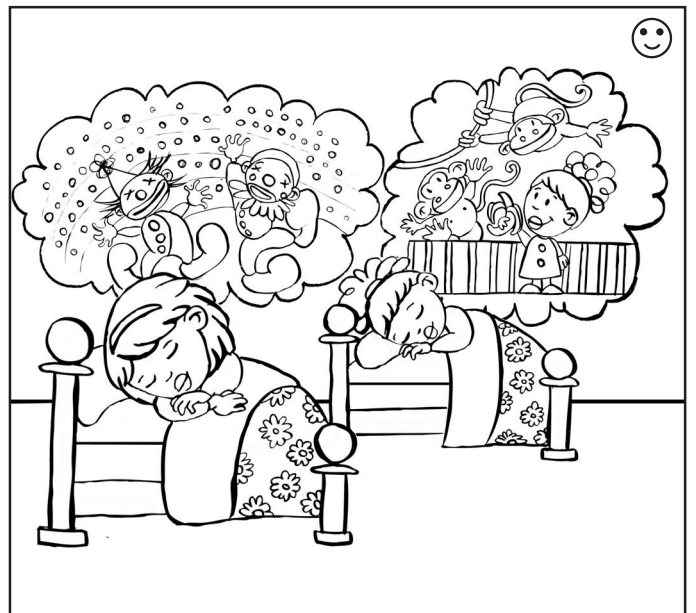
3 ☹️

4 ☹️

3 😊

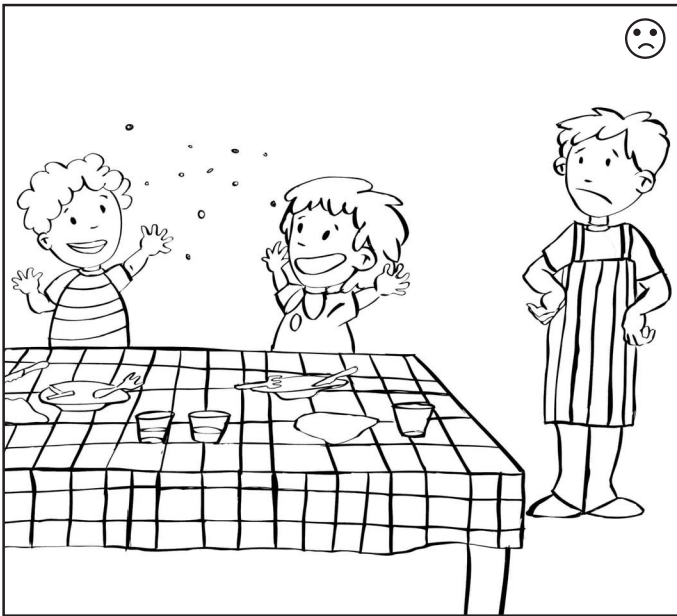
4 😊

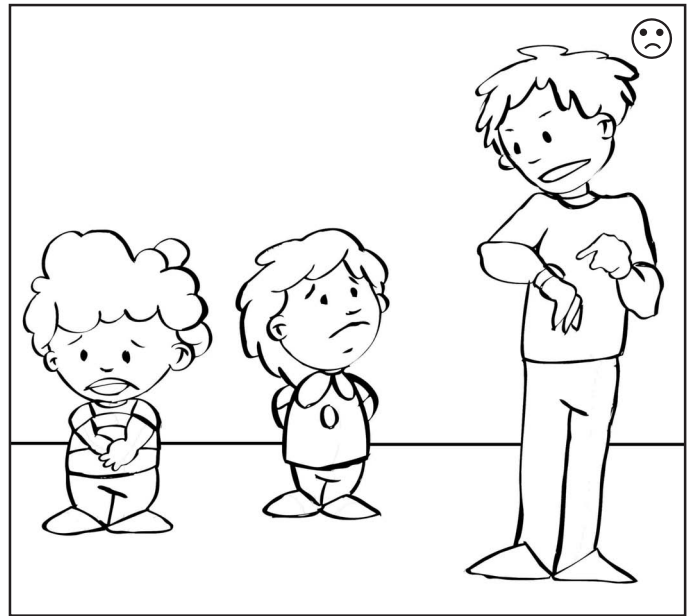
1

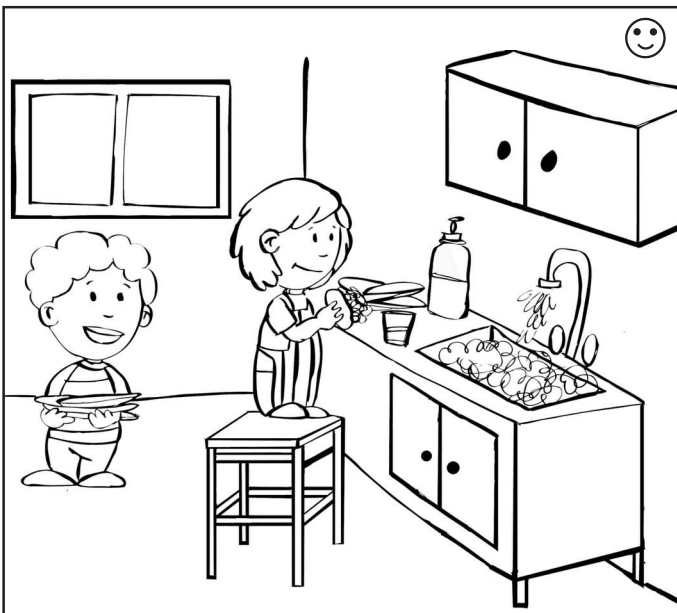
2

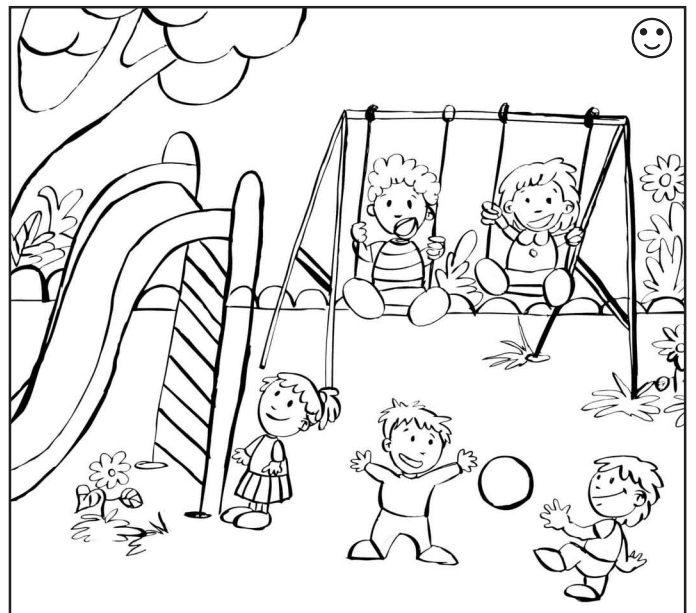
3 ☹️

4 ☹️

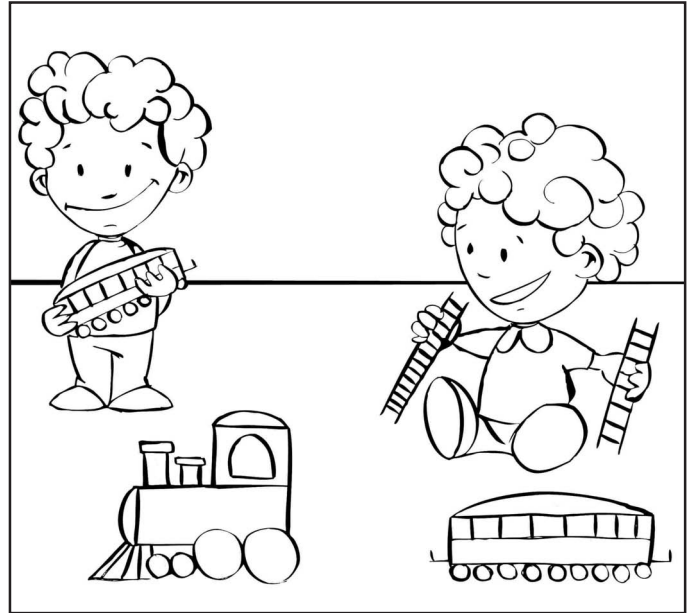
3 😊

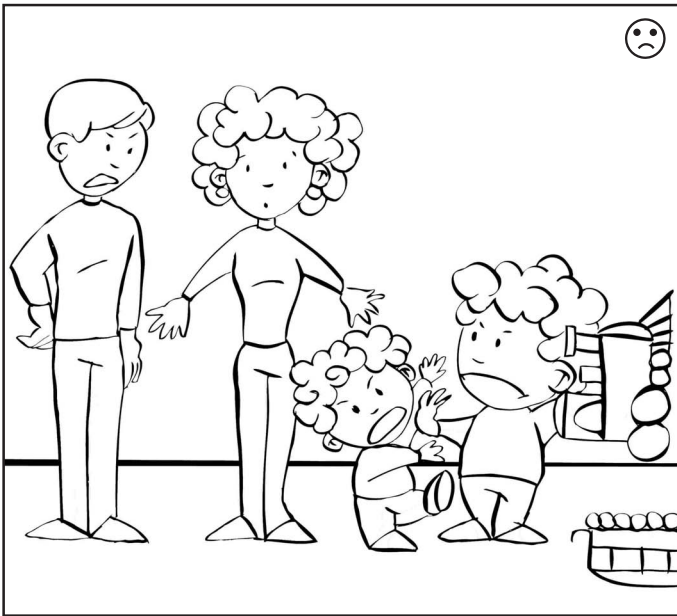
4 😊

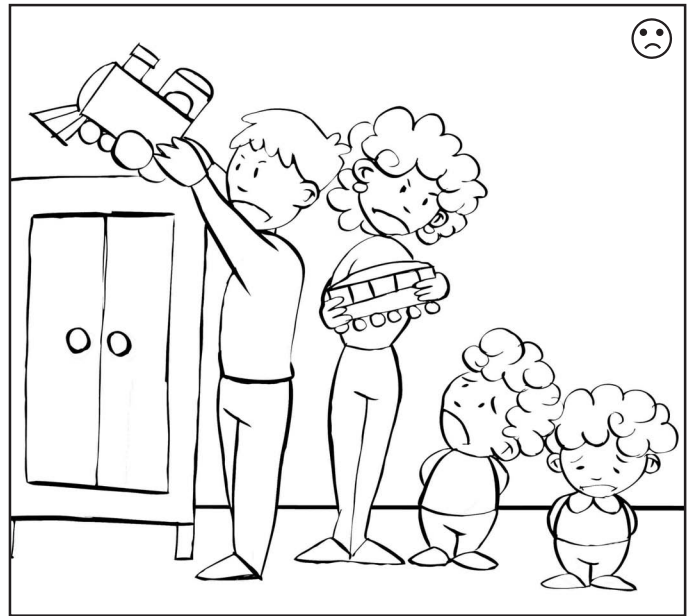
1

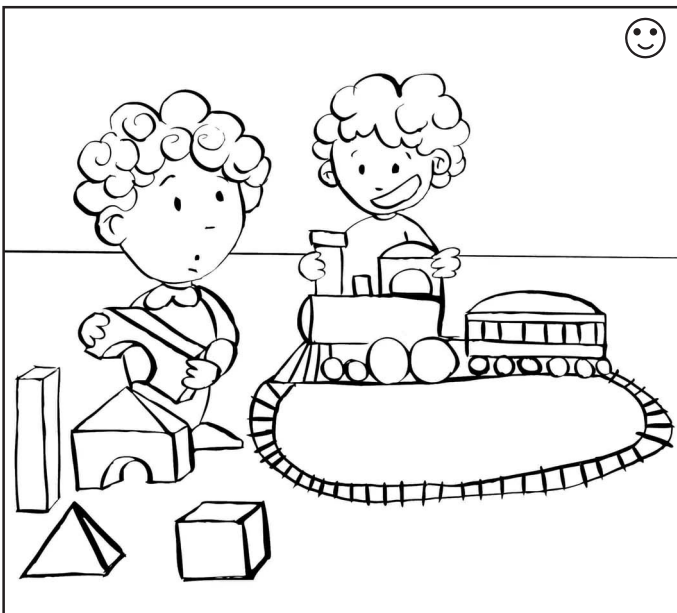
2

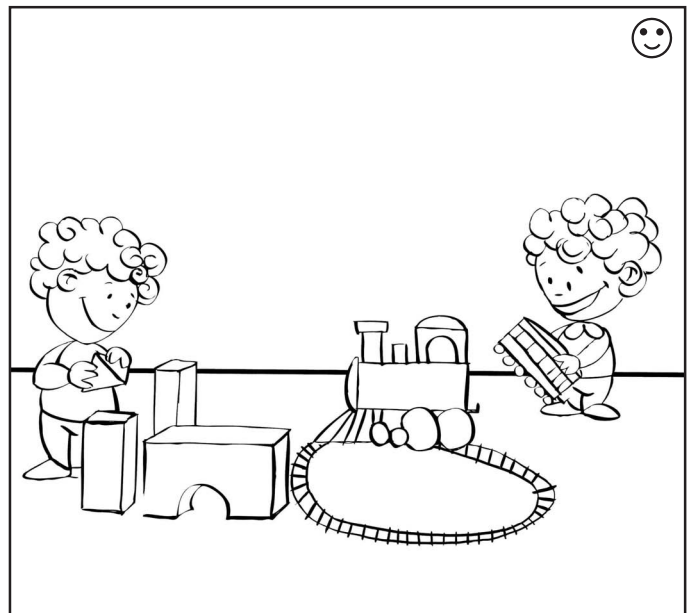
3 ☹️

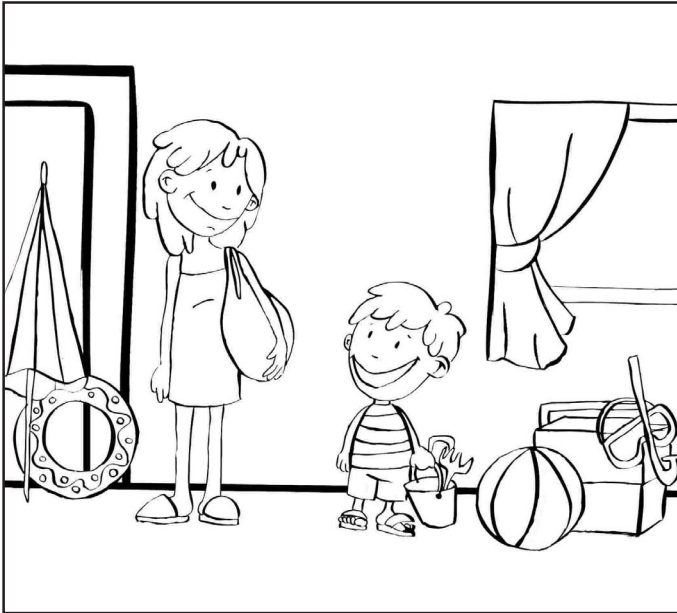
4 ☹️

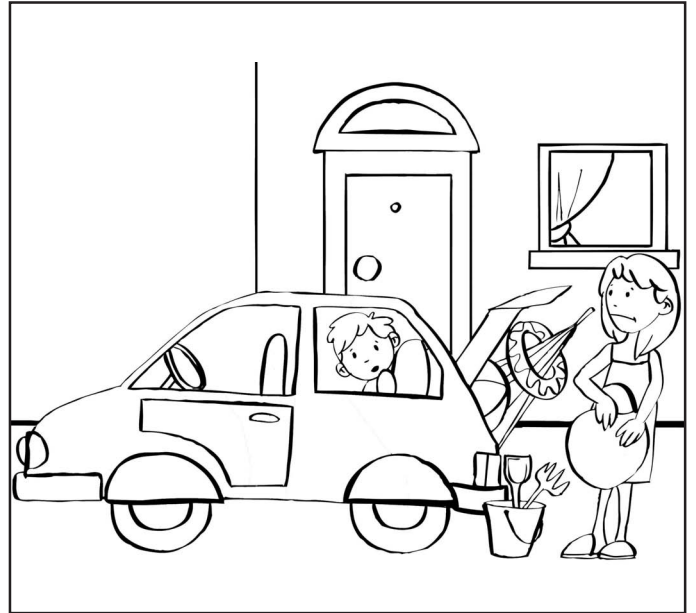
3 😊

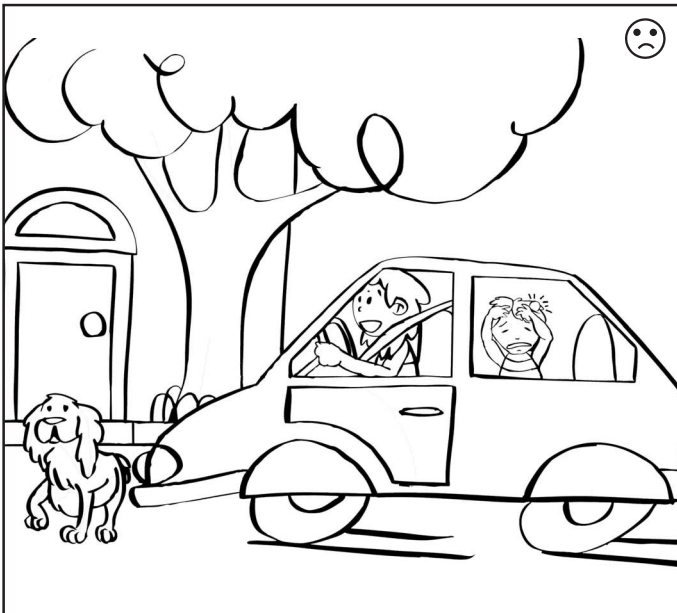
4 😊

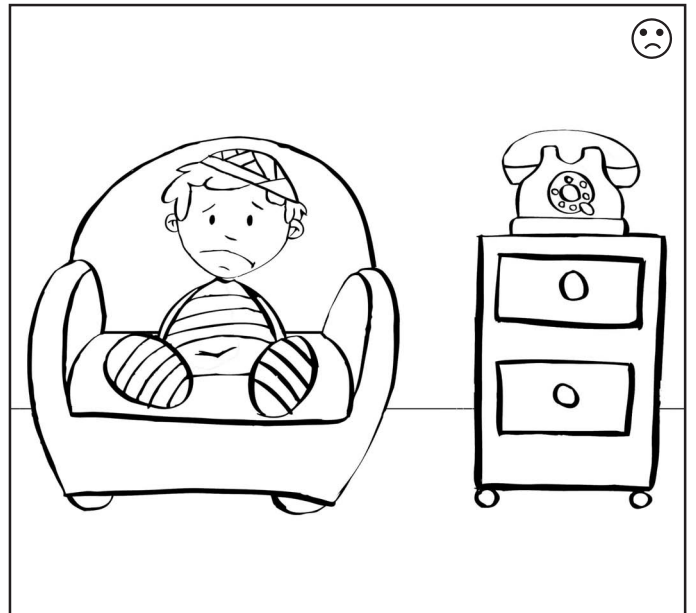
1

2

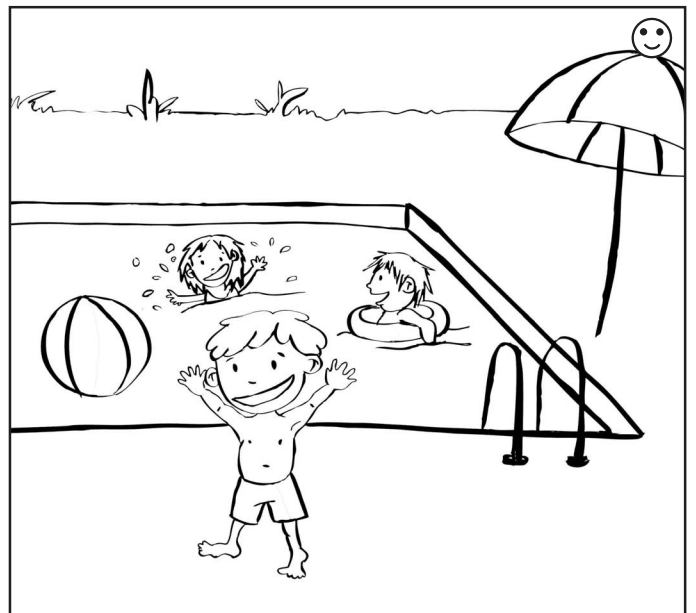
3 ☹️

4 ☹️

3 😊

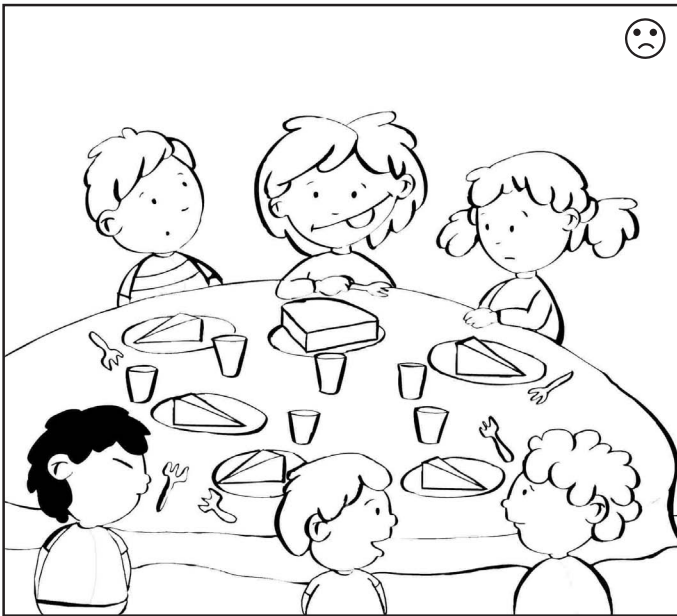
4 😊

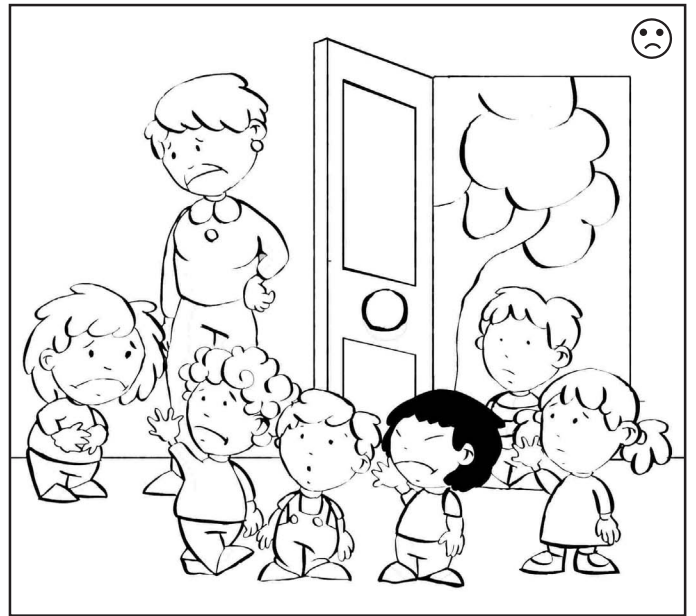
1

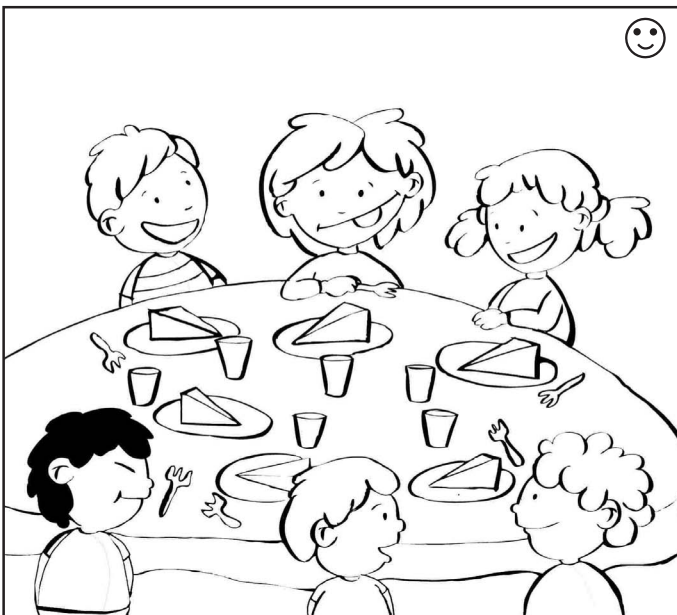
2

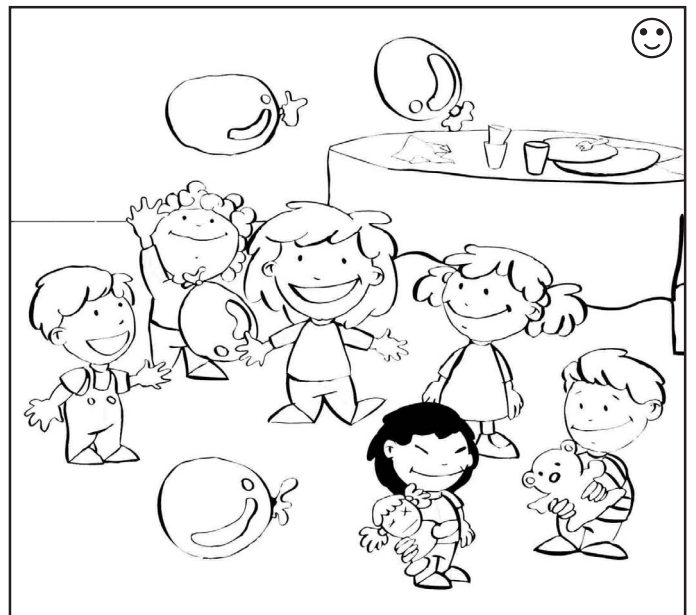
3 ☹️

4 ☹️

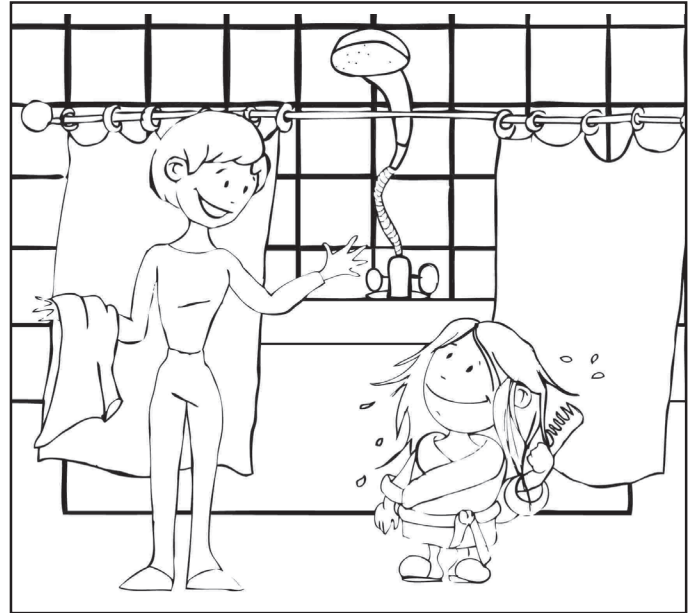
3 😊

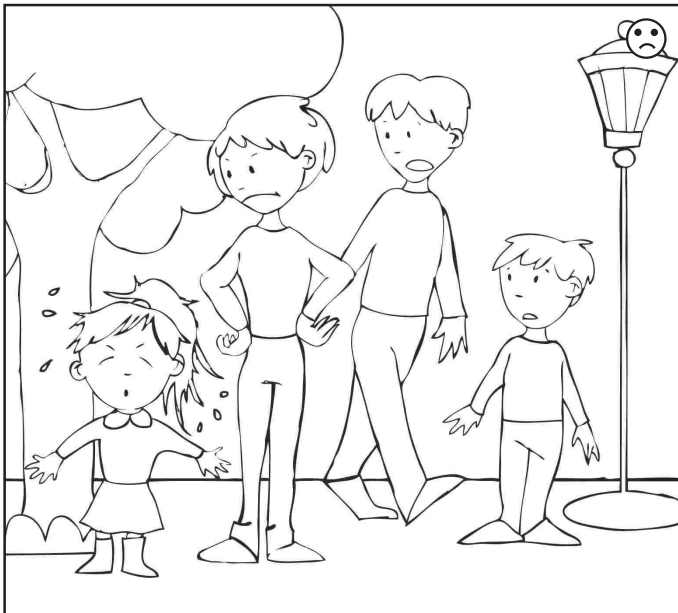
4 😊

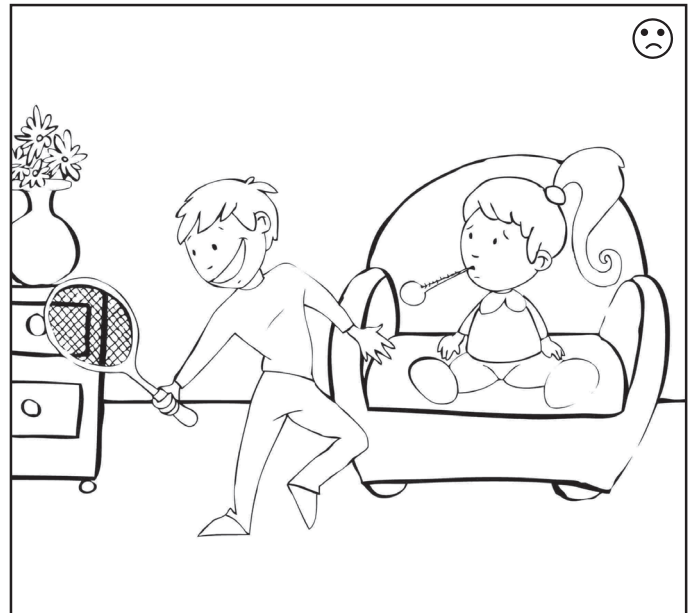
1

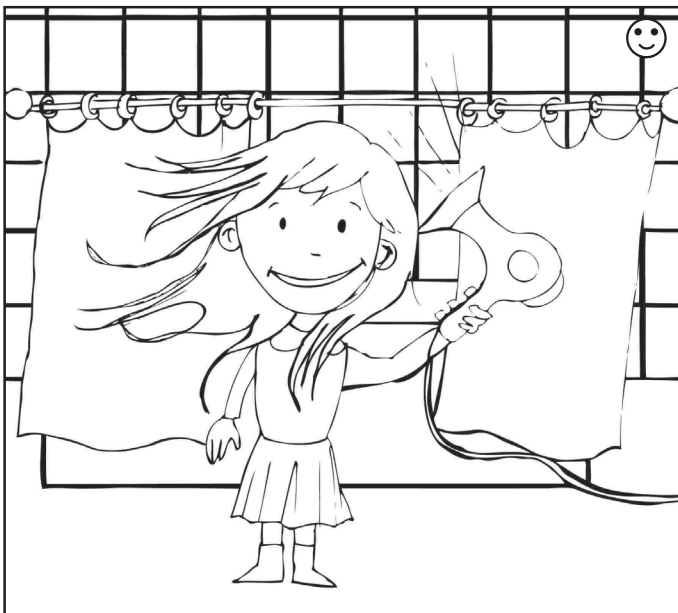
2

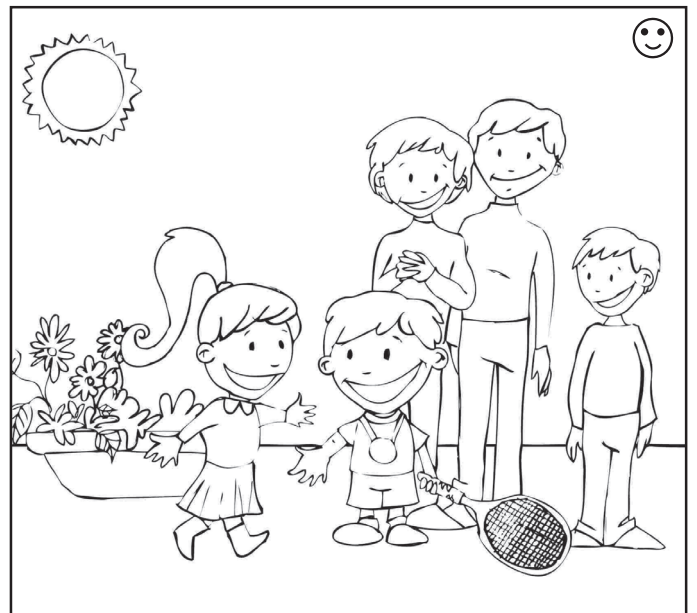
3 ☹️

4 ☹️

3 😊

4 😊